

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 853/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], zastúpených obchodnou spoločnosťou KUTAN & PARTNERS s. r. o., Laurinská 18, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Ján Kutan, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 112/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. novembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených obchodnou spoločnosťou KUTAN & PARTNERS s. r. o., Laurinská 18, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Ján Kutan, vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 112/2010 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že v namietanom konaní vystupujú na strane žalovaného v spore žalobcu spoločnosti [REDACTED], o zaplatenie 8 660,67 € s príslušenstvom za vykonané dielo.

Dňa 31. januára 2013 okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 14 C 112/2010-328 tak, že žalobu zamietol. Po odvolaní žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 14 Co 198/2013-376 z 31. mája 2016 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil.

Sťažovatelia v sťažnosti namietajú, že „(ne)konaním Okresného súdu Bratislava III vo veci sp. zn. 14C 112/2010 a (ne)konaním Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 14Co/198/2013 došlo k porušeniu práv a slobôd sťažovateľov...“.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné práva Sťažovateľov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave porušené.

Okresný súd Bratislava III a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť Navrhovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000,- EUR, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava III a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť Sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľmi namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 112/2010.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola

na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Podľa zistenia ústavného súdu namietané konanie na okresnom súde bolo skončené rozsudkom sp. zn. 14 C 112/2010 z 31. januára 2013, ktorý po jeho potvrdení rozsudkom krajského súdu sp. zn. 14 Co 198/2013 z 31. mája 2016 nadobudol právoplatnosť vo veci samej 7. septembra 2016. Sťažovatelia sa na ústavný súd obrátili so svojou sťažnosťou doručenu 7. novembra 2016, t. j. v čase, keď k porušeniu označených práv na všeobecných súdoch, ktoré označili za účastníka konania, už nedochádzalo a konanie o ich sťažnosti pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy a k právu zaručenému v čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03). Rozhodovanie o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania bude podľa právoplatného rozsudku krajského súdu sp. zn. 14 Co 198/2013 z 31. mája 2016 prebiehať v samostatnom konaní. V prípade, že v tomto konaní bude dochádzať k zbytočným priet'ahom, nič nebráni sťažovateľom, aby sa ochrany svojich práv domáhali podaním novej sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti pripadalo do úvahy odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2016